

Ἰωάννης Γρηγορόπουλος.

Ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ καὶ προσφυγὼν εἰς Ἰταλίαν ἔγραψεν ἑλληνιστὶ ἐπίγραμμα εἰς τὴν ὑπὸ Ζαχαρίου Καλλιέργου τῷ 1499 γενομένην ἔκδοσιν τοῦ Μεγάλου Ἐτυμολογικοῦ, καὶ ἕτερον σωζόμενον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Μόσχας⁽¹⁾. Ἀπετέλει μέλος τῆς Ἀλδιανῆς Ἀκαδημίας, τῆς ὁποίας καὶ τὸν κανονισμὸν συνέταξε μετὰ Σηπηίωνος τοῦ Καρτερομάχου. Εὔρηται ἐπιστολὴ Μουσούρου πρὸς τὸν λόγιον τοῦτον συμπατριώτην του⁽²⁾.

Θεόδωρος Σπανδουγίνος.

Καταγόμενος ἐκ τοῦ περιφανοῦς οἴκου τῶν Καντακουζηνῶν, προσέφυγε καὶ οὗτος μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Βυζαντίου εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἔγραψεν ἀπομνημονεύματα περὶ τῶν Τούρκων, (*I Commentari di Theodoro Spandugino Cantacusino, gentiluomo Constantinopolitano, dell'origine de prencipi Turchi, et de costumi di quella natione. Firenze 1551*), καὶ *Χροικὸν τῆς Ἡπείρου*, ἐκδιδόμενον ὅσον οὔπω ὑπὸ τοῦ φίλου Hopf.

Ἰωσήφ Θεσσαλονικεύς. Ἀκριχῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν, ἐτετίμητο τῷ ἀξιώματι πατριαρχικοῦ ἐξάρχου ἐπὶ Γενναδίου Σχολαρίου, μεθ' οὗ διετήρει ἐπιστημονικὴν ἀλληλογραφίαν. Ἐν τῇ περὶ πυρπολήσεως τοῦ συγγράμματος τοῦ Πλήθωνος πατριαρχικῇ ἐγκυκλίῳ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Ἰωσήφ ὁ Σχολάριος προσεπιλέγει « Σοὶ δὲ εὐσεβῆς καὶ λογία ψυχὴ, καὶ ἡμῖν πλείστου ἀξία εὐχόμεθα καὶ παρὰ Θεοῦ εὐζωίαν μὲν ἐνταῦθα, εὐδαιμονίαν δὲ μετὰ ταῦτα, πρὸς ἣν τὸν βίον » συντείνεις πάντα σοφῶς ».

Θεόδωρος ὁ Καρυστηνός³ παρευρέθη μετὰ Ἰωάννου Παλαιολόγου εἰς τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ σύνοδον, ἐπὶ δὲ τῆς πολιορκίας τοῦ Βυζαντίου ταχθεὶς ἵνα φρουρῇ εἰς τὰ Καλυγάρια ἐφονεύθη πιθανῶς κατὰ τὴν ἄλωσιν. Κατὰ τὸν Φραντζῆν ὁ Καρυστηνός ἦτο ἀνὴρ πολεμιστῆς,

(1) Matthæi, Codices Biblioth. Mosqu.

(2) Cicogna, Inscrizioni Veneziane tom III, σελ. 43. Ὁ Ρενουάρδ (*Annales de l'imprimerie des Aldes tom I*) ἀναφέρει Δημήτριον Γρηγορόπουλον, πιθανῶς ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου, διατελέσαντα διορθωτὴν τῶν ὑπὸ Ἀλδοῦ ἐκδιδομένων Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων. Γρηγόριος δὲ Γρηγορόπουλος καταγράφεται ὑπὸ Τορριάνου μεταξὺ τῶν καλλιγράφων τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος. (Müller, Catalogue des Manuscrits de l'Escurial, XXIV).